

Kandis Williams

Death of A

Inauguració dijous 2 de novembre de 2023, a les 19 hores,
a l'Espai 13

Fixacions per minut

Cicle d'exposicions a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

Comissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas i Alberto Vallejo)

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

Kandis Williams proposa una videoinstal·lació HD de quatre canals i so que reprèn l'obra de teatre *La mort d'un viatjant* d'Arthur Miller.

- **L'Espai 13 de la Fundació Joan Miró acollirà a partir del 2 de novembre de 2023 l'exposició *Death of A* dins el Festival Loop.**
- ***Death of A* utilitza convencions del teatre nord-americà i indaga certes temàtiques plantejades en l'obra de Miller, com ara la frustració, el fracàs i el desengany del somni americà**
- **Aquesta és la quarta última exposició de *Fixacions per minut*, el cicle d'exposicions de l'Espai 13 que la Fundació Joan Miró organitza amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas i Alberto Vallejo), el projecte examina el concepte de lectura i la seva relació amb les pràctiques artístiques actuals mitjançant les obres d'una selecció d'artistes de l'escena local i internacional.**

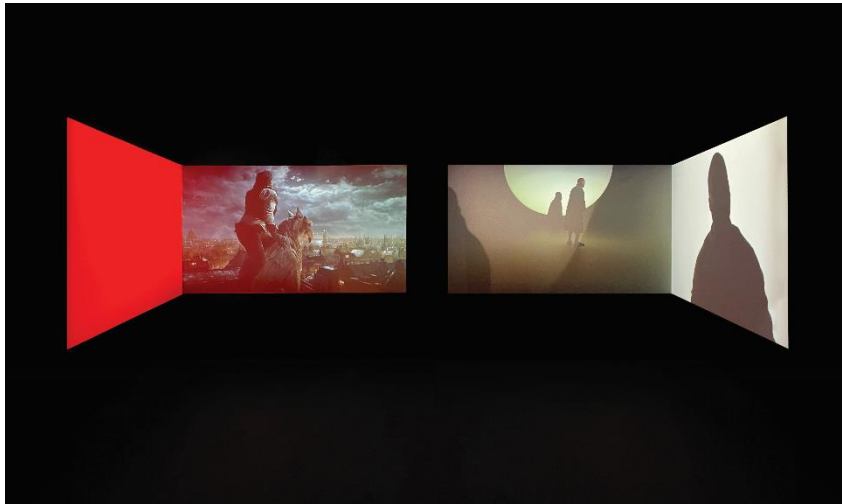
Barcelona, 30 d'octubre de 2023. L'Espai 13 de la Fundació Joan Miró acollirà, del 3 de novembre de 2023 al 21 de gener de 2024, ***Death of A***, de la Nord-americana Kandis Williams és una pel·lícula en quatre canals basada en *La mort d'un viatjant* (Death of a Salesman), l'obra canònica del dramaturg nord-americà Arthur Miller. Williams adapta el text original aprofundint en l'ús teatral del soliloqui i les complexitats de mostrar la interioritat d'un personatge. El resultat és gairebé un monòleg interpretat per un actor negre en un espai abstracte que va adquirint context mitjançant capes

d'imatges projectades en pantalles annexes. Convertint el protagonista, Willy Loman, en un home negre, es complica l'aspiració universalitzant del personatge de Miller, fonamentada en els grans temes humans: les aspiracions i els somnis, els conflictes morals, el destí, el fracàs i la mort. Però, tal com explica Saidiya Hartman, la «transsubstanciació» de la vida d'un cos negre en una abstracció universalitzable dels trets humans és improbable, per no dir impossible. La relació d'aquest Willy Loman amb tot allò que defineix l'home està marcada per una dissonància que Williams posa en relleu afegint imatges a la veu de l'actor. Les seves aspiracions i la seva mort s'amplifiquen amb la feixuga memòria visual de cossos negres agredits, fetitxitzats i espectacularitzats a internet, a la televisió, a Hollywood o a Broadway.

Des del començament, *Death of A* mostra imatges de detonacions nuclears. Les proves atòmiques tenen l'origen en la dècada dels quaranta, i van començar a filmar-se i a televisar-se molt poc després, coincidint amb els anys d'escriptura, estrena i recepció de *La mort d'un viatjant*. A aquests talls d'explosions sintetitzades i estetitzades que n'abstreuen la violència, Williams n'hi afegeix d'altres que documenten els efectes destructius de les bombes sobre una casa, de vegades habitada per ninots de prova que simulen ser una família americana qualsevol. El viatjant entra en escena explicant que està esgotat, que no pot més, que no es pot concentrar en la carretera perquè l'assalten les imatges que l'envolten i els seus propis somiejós. Les bombes que exploten i les cases arrasades es combinen amb citacions de J. Robert Oppenheimer sobre la negació del mal interior i de Martin Luther King Jr. sobre la relació del seu somni amb el somni americà, cosa que incorpora contextos que difracten el guió de Miller. La delimitació humanista que fa l'autor de la porositat de la psique humana cap al seu entorn social es trenca i s'obre a un trauma molt més profund i remot –aquí la destrucció brutal de la bomba afecta l'interior de la casa i el seu habitant. La seva concepció marxista del somni americà és enfrontada directament a l'enormitat del mal que el sosté, i la negació de l'esclavitud queda exposada com a violència fundacional que estructura el capitalisme racial.

Mitjançant aquest exercici de collage audiovisual, Williams intensifica les aspiracions experimentals de Miller pel que fa a la construcció escènica del retrat psicològic i la temporalitat de la narració teatral. El desenvolupament sense transicions, acumulatiu, de *La mort d'un viatjant* es concentra en un soliloqui saturat d'imatges d'arxiu de persones negres estereotipades per la cultura audiovisual majoritària que en desfan encara més la congruència interna. A mesura que Loman va expressant el seu esgotament, les seves ànsies per agradar i aconseguir l'èxit, les imatges li fan descarrilar el pensament i la veu. Tornen el seu cos un significant i un símbol polític per a l'espectador, i activen un

inconscient col·lectiu creat per la indústria cultural americana, de la qual *La mort d'un viatjant* forma part des del moment de l'estrena.

Kandis Williams. *Death of A*, 2022. Videoinstal·lació HD de quatre canals i so. Cortesia de l'artista i Morán Morán.

Sobre l'artista

Kandis Williams

(Baltimore, 1985) viu i treballa entre Los Angeles, Nova York i Berlín. La seva pràctica inclou collage, escultura, vídeo, performance, escriptura, edició i comissariat. Explora i desconstrueix la teoria crítica vinculada a la raça, el nacionalisme, l'autoritat i l'erotisme. Williams també és fundadora i editora de Cassandra Press, un projecte editorial i docent centrat en la disseminació d'idees, la distribució de nous llenguatges i la propagació d'ètiques centrades en el diàleg, l'estètica, l'activisme liderat per persones femme i el coneixement negre. Recentment, ha exposat a la Whitney Biennial, a 52 Walker i al Museum of Modern Art (Nova York), a l'Institute for Contemporary Art at Virginia Commonwealth University (Richmond), a la Haus der Kulturen der Welt i a la Julia Stoschek Collection (Berlín), al Hammer Museum (Los Angeles), o a The Studio Museum in Harlem (Nova York). La seva obra forma part de diverses col·leccions: la del MoMA, la del Hammer Museum, la del MOCA i la del Baltimore Museum of Art, entre altres.

Fixacions per minut és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 que la Fundació Joan Miró presenta per a la temporada 2023 amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas i Alberto Vallejo), el projecte examina el concepte de lectura i la seva relació amb les pràctiques artístiques actuals mitjançant les obres d'una selecció d'artistes de l'escena local i internacional. Les propostes expositives de Claudia Pagès, P. Staff, Jota Mombaça i Iki Yos Piña Narváez Funes, i Kandis Williams fan servir diversos mitjans visuals per complicar alguns mecanismes tècnics i retòrics de la lectura exposant-ne les conseqüències polítiques.

El títol del projecte fa referència a la fórmula amb què es calcula la velocitat de lectura. Cada fixació és una parada dels ulls sobre una paraula: com més baix és el nombre de fixacions per minut, més elevada és la velocitat a la qual es processa el text. Aquestes fixacions són els punts de contacte íntim i fisiològic per on un text entra al cos. El terme també indica altres atributs del llenguatge rellevants en aquest cicle, com ara la seva capacitat per fixar significats o per imposar-se com ho fa una obsessió.

Imatges i material de premsa

Imatges i material per a premsa a l'enllaç bit.ly/E13Fixacions. Podeu seguir les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta [#FixacionsEspai13](https://twitter.com/FixacionsEspai13).

Amb la col·laboració de la **Fundació Banc Sabadell**

Fundació Joan Miró **Barcelona**

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

www.fmirobcn.org